

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.720/2016/4. szám

A Debreceni Ítéltábla dr. Kiss-Gáll Éva ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek - dr. ... jogtanácsos által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen szerződés érvénytelenségének a megállapítása iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 5.P.20.270/2015/19. számú ítélete ellen a felperes által 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperes köteles megfizetni az alperesnek 15 nap alatt 25 000 (huszonötezer) forint fellebbezési költséget, az állam javára a lakóhelye szerinti adó- és vámigazgatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 160 000 (egyszázhatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes által 2008. július 25-én előterjesztett kölcsönkérelmet az alperes meghatalmazottja, **H. T.** végleges formában 2008. július 28-án rögzítette, majd ellenőrzés, bevizsgálás és engedélyezés végett továbbította az alperes központjába. A kérelem az alperes rendszerében 2008. július 29-én 15:58 perckor került „elfogadott” státuszba.

Az elfogadott kérelem alapján az alperes, mint hitelező és a felperes, mint adós gépjármű finanszírozás céljára 2008. július 29-én kölcsönszerződést kötött. A szerződést az alperes nevében - a 2006. szeptember 27. napján kelt meghatalmazás alapján - **H. T.** írta alá. A szerződés szerint a változó kamatozású kölcsön összege 2 000 000 forint, az induló futamideje 96 hónap, a havi törlesztőrészek fix összege 35 265 forint, a kölcsön devizaneme svájci frank, a kölcsön éves induló ügyleti kamata 14,46 %, a THM 16,510 %. A kamat és árfolyamváltozás függvényében módosulhat az induló futamidő, a törlesztőrészek száma.

A felek a finanszírozott gépjárműre 2008. július 29-én vételi jogot alapító és a hatályában felfüggesztett adásvételi szerződést is kötöttek.

A kölcsönszerződést a felperes 2012. július 11-én előterjesztett kérelme alapján a felek úgy módosították, hogy 2012. július 23-ától a fix havi törlesztőrészek helyett a kamat- és árfolyamkülönbözet havonta került elszámolásra és kiszámlázásra.

A szerződést az alperes 2015. június 15-én felmondta.

A felperes a keresetében kérte az érvénytelen szerződés határozathozatal időpontjáig történő hatályossá nyilvánítását és az alperes kötelezését 1 652 405 forint megfizetésére, a törzskönyv és az elidegenítési és terhelési tilalom törlése iránti engedély kiadására.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az alperesnek 102 160 forint perköltség, az államnak 120 000 forint kereseti illeték megfizetésére.

Az indokolásában kitért arra, hogy a felperes módosított, a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény 37. § (1) bekezdésben foglalt követelményeket kielégítő kereseti kérelméről a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) és a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) a szerződéskötéskor hatályos rendelkezései alapján határozott. A felperes elszámolásának a helyessége, a számszaki levezetése és a marasztalási összeg összhangja, mint az ügy érdemére tartozó, és nem a pergátló kifogás körében elbírálandó kérdés volt.

Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállás alapján a szerződés dátumozásának az érvénytelensége vizsgálata körében nem tulajdonított jelentőséget. Megállapította, hogy az alperes által alkalmazott Általános Szerződési Feltételek (a továbbiakban: ÁSZF) a Ptk. 205/B. § (1) bekezdés alapján, figyelemmel a 6/2013. Polgári jogegységi határozatra is, a felek szerződésének a részévé vált, annak a két konjunktív törvényi feltétele teljesült: az alperes lehetővé tette, hogy a felperes annak tartalmát a szerződéskötést megelőzően megismerje; azt a felperes elfogadta. A kölcsönszerződés egyedi része külön kiemelte, hogy csak az MCSK-0701 számú ÁSZF-fel együtt érvényes. Annak átvételét és megértését az adós az aláírásával igazolta. A részletes tájékoztatás nem feltétele annak, hogy az ÁSZF a kölcsönügylet részévé váljon.

Az elsőfokú bíróság az alperes az ÁSZF 25. pontjára alapított illetékességi kifogását a 2/2011. PK vélemény 5. a) pontja szerint alaptalannak ítélte. A keresetről érdemben arra figyelemmel határozott, hogy a felek között a kölcsönkötelelem tartalmát az egyedi szerződés és az ÁSZF együttesen adták.

A devizahitel nyújtására irányuló szerződéses ügyletben a deviza kockázat ismeretét nem vitató felperesnek a Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdéseiben foglalt követelményeket kielégítő tájékoztatásáról, az őt érintő árfolyamkockázat feltárásáról, annak a törlesztőrészletre gyakorolt hatásáról, illetve az aláírásával igazolt tudomásulvételéről kellett állást foglalnia, figyelemmel a Ptk. 205. § (3) bekezdésére valamint a 6/2013. és a 2/2014. Polgári jogegységi határozatokra.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes által aláírt, külön okiratba foglalt kockázatteltérő nyilatkozat nem készült. Ugyanakkor ezt a jogszabály kifejezetten nem írja elő, az elmaradásához nem fűzi a semmisség jogkövetkezményét. Ezért a szerződés szövegét, az alperes által egyéb módon adott tájékoztatásokat és a felperes saját ismereteit, tudattartalmát vizsgálta.

Kiemelte, hogy az egyedi, CHF alapú kölcsönre kötött kölcsönszerződés külön bekezdésben rögzíti azt, hogy az induló futamidő az ÁSZF szerint számított kamat és *árfolyamváltozás* függvényében módosulhat oly módon, hogy a havi törlesztőrészletek összege nem, csak a száma változik. Tartalmazza azt is, hogy az ÁSZF-ben szabályozott törlesztőrészlet-változás két tényező, a CHF LIBOR és a CHF *árfolyam* változásának a függvénye. E tartalom a szerződésből eredő fizetési kötelezettség lényegi elemeként emeli ki azt, hogy a törlesztőrészletek száma, azok változása a CHF

árfolyamától (is) függ. Ezáltal megvalósult az ismertetése az árfolyamváltozás lehetőségének, tényének, illetve a változás törlesztőrészletre gyakorolt hatásának is.

A szerződés részévé vált ÁSZF is több helyen utal az árfolyamváltozásra, annak a törlesztőrészletre gyakorolt hatására. A 7. pontja szerint a törlesztőrészlet-különbözetten deviza alapú kölcsön esetén a jelen szerződés szerint számított kamatkülönbözetet és az árfolyam-konverziót is tartalmazó árfolyamkülönbözetet kell érteni. A törlesztőrészlet változásának ismertetése kapcsán rögzíti továbbá, hogy azt befolyásolja a deviza-árfolyam, amennyiben a kölcsönszerződés napját megelőző munkanapon érvényes deviza (CHF) OTP Bank Nyrt. deviza külkereskedelmi vételi árfolyam eltér a mérési időpont napját megelőző munkanapon érvényes deviza (CHF) OTP Bank Nyrt. deviza külkereskedelmi eladási árfolyam 2%-kal növelt értékétől. Definiálja a mérési időpontot: a havi törlesztőrészlet szerződés szerinti esedékessége. A törlesztőrészlet-változás összegét a fenti magyarázatok után egy képlet alkalmazásával teszi kiszámíthatóvá.

Az ÁSZF e rendelkezéseiből is levezethető egyrészt az, hogy az árfolyamváltozás a szerződésből eredő fizetési kötelezettségekre hatással, befolyással van, másrészt az, hogy ez a hatás a törlesztőrészletek összegében (fix konstrukció esetén azok számában) jelentkezik. Az pedig, hogy a felperes az ÁSZF-et a kölcsönszerződés aláírása előtt nem tanulmányozta, a terhére esik, figyelemmel a Ptk. 4. § (4) bekezdésben foglaltakra.

A felperes a perbeli nyilatkozatából kitűnően tisztában volt a CHF alapú szerződéstípus kapcsán azzal, hogy a kölcsönt átszámítják devizára, az árfolyam-ingadozás befolyásolja a törlesztőrészleteket. A kölcsönkérelem benyújtásakor aláírt Megállapodásban (9/A/2) pedig elismerte az alperes gépjármű vásárlás finanszírozására vonatkozó valamennyi hatályos feltételének a megismerését.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdése által elérni kívánt cél, azaz a deviza alapú szerződések esetén a fogyasztók védelme az előzetes tájékoztatás útján, a felek viszonylatában a felperes által külön aláírt kockázatfeltáró nyilatkozat nélkül is megvalósult. A felperes az árfolyamváltozás tényéről, és arról, hogy az a törlesztőrészletre is befolyással van, az általa aláírás előtt átolvasott egyedi kölcsönszerződés szövegéből értesült; e körülményekről a kölcsönkérelem benyújtásakor **H. T.** ügyintézőtől szóbeli tájékoztatást is kapott; mindezzel a saját előadása szerint is tisztában volt. A jelen esetben tehát a szerződés szövegéből és az alperes részéről nyújtott tájékoztatásokból egyértelműen felismerhető kellett, hogy legyen az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélt felperes számára, hogy van árfolyamkockázat, az befolyásolja a törlesztőrészlet fizetés kötelezettségét, és hogy azt kizárólag ő viseli.

Ezzel szemben a felperes nem tett eleget az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek arra vonatkozóan, hogy kapott tájékoztatás alapján alappal gondolhatta úgy, hogy az általa viselendő árfolyamkockázat nem valós, annak nincs reális valószínűsége, vagy az bizonyos mértékben korlátozott (van egy maximuma). **H. T.** tanú vallomása szerint ő arról tájékoztatta az ügyfeleket, hogy ha a svájci frank és a magyar forint árfolyama változik, akkor a törlesztőrészlet is változik, mégpedig akként, hogyha csökken az árfolyam, akkor csökken a törlesztőrészlet is, ha pedig nő az árfolyam, nő a törlesztőrészlet is. A tanú kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a jövőre nézve nem mondott semmi prognózist. Az árfolyammozgást is inkább úgy szemlélte, hogy az elmúlt időszakban milyen mértékű mozgások voltak, mégpedig többnyire az átváltási összegekkel érzékeltetve az ingadozást (11. jkv 11. oldal). E tájékoztatásból pedig a felperes alappal nem vonhatott le olyan következtetést, hogy az árfolyamkockázat nem valós, korlátozott és az nem csak őt terheli. **H. Zs.** tanú pedig a tájékoztatás tényleges tartalmára vonatkozóan nem nyilatkozott, a konstrukció kapcsán csak azt hangsúlyozta, hogy az, mint a legolcsóbb hitel lett bemutatva.

A felperes részéről a konkrét, félrevezető, a kockázat korlátozottságára utaló tájékoztatásra vonatkozó bizonyítás sikertelensége a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján az ő terhére esik, az

árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás tisztességtelenségére alapított érvénytelenségi hivatkozás ezért nem foghatott helyt.

Az elsőfokú bíróság megalapozatlannak ítélte a felperes hivatkozását a szerződés CHF alapú, változó kamatozású kikötésének a tisztességtelen jellegére is. Az egyedi szerződés tartalmazza, hogy milyen deviza (CHF) szerepel a konstrukcióban, minthogy a szerződés deviza alapú, nyilvánvalóan ez az elszámolás alapja. Az ÁSZF 7. pontja részletes magyarázatát adja annak, hogyan kell kiszámítani a havi törlesztőrészleteket, és a fix konstrukció jellegzetességeinek ismertetésével azt is, hogy emelkedhet a törlesztőrészletek száma. Az pedig előre nem becsülhető meg, hogy ténylegesen hány hónappal hosszabbodhat meg a futamidő, vagy milyen arányú lehet a törlesztőrészlet emelkedése. Erre sem az előzetes tájékoztatásnak, sem a szerződés szövegének nem kell kitérnie (6/2013. PJE 3. pontja).

Az elsőfokú bíróság szerint azon szerződéskikötés, amely szerint a bank a gépjármű törzskönyv jogosultja, az alperes javára indokolatlan és egyoldalú előnyt nem biztosít, ezáltal nem tisztességtelen. A felperes által felvetett kérdésekre (Mit biztosít? Miért tartja magánál? Meddig tarthatja magánál? Mi a kiadás feltétele?) a szerződés maga ad választ. Az ÁSZF 4. pontja igen részletesen fejti ki az ezzel kapcsolatos jogokat, kötelezettségeket.

Az elsőfokú bíróság a Hpt. 210. § (1), Ptk. 217. § (1), 219. § (1)-(2) bekezdései, 222. §, 223. § (1) bekezdés felhívásával alaptalannak találta a szerződéskötésnél az alperesi képviselő hiányosságaira alapított érvénytelenségi keresetet is (BDT2014. 3133.). Ebben a keretben kifejtett indokolása szerint az alperes a képviselői jogot szabályosan ruházta át. 2006. szeptember 27-én a szervezeti képviselők, a cégjegyzésre jogosult két személy hatalmazta meg **H. T.**-t a bank képviselőjében a kölcsönszerződés, a vételi jog alapítására vonatkozó megállapodás, valamint a (hatályában felfüggesztett) adásvételi szerződés egy személyben történő aláírására. A konkrét szerződések aláírására a meghatalmazás akkor terjed ki, ha a faxon megküldött szerződések elfogadását a bank visszaigazolja. Ez utóbbi feltétel a 11/A/1. alatti okiratból kitűnően teljesült. Az üzleti képviselő közreműködésével létrejött kölcsönszerződés a képviselő útján eljáró fél szempontjából alakilag érvényes, a perbeli szerződés esetén a jogszabály által megkívánt kötelező írásbeliség megvalósult. A szerződés érvényessége a szabályos üzleti képviselő hiányában, álképviselő esetén is megállapítható lett volna arra tekintettel, hogy a Ptk. 221. § (1) bekezdés alapján az alperes írásbeli nyilatkozatával **H. T.** nyilatkozatát és eljárását jóváhagyta.

Alaptalanul jelölte meg a felperes érvénytelenségi okként azt is, hogy a szerződés nem tesz eleget a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltaknak, nem tartalmazza a törlesztőrészletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat.

A kölcsönszerződés egyedi része a felek konszenzusaként, egybehangzó akarat-nyilatkozataként rögzíti azt, hogy a kölcsön törlesztőrészlete 35 265 forint, az induló futamidő 96 hónap, továbbá „Az egyes havi törlesztőrészletek naptári dátum szerinti esedékességeit, a várható tőke-kamat megoszlását a mindkét fél által aláírt kölcsönszerződés fizetési-ütemezés melléklete tartalmazza.” Az egyedi szerződés tartalmazza azt is, hogy a havi törlesztőrészletek összege a futamidő során nem változik. A fizetési ütemezés (1/F/7) sem tartalmaz mást, mint az egyedi szerződésben is szerepeltetett 35 265 forint törlesztőrészletnek a 96 hónap induló futamidőre levezetett tőke-kamat megoszlását, és a naptári nap szerinti esedékességét. A felperes állításával szemben nincs benne az alperes által utólag és egyoldalúan meghatározott feltétel, csak azt tartalmazza, amire a felek - egyedi szerződésben rögzített - kölcsönös és egybehangzó akaratnyilatkozata kiterjedt.

Túl azon, hogy a felperes az egyedi szerződésben kifejezetten elfogadta, hogy a törlesztőrészletek naptári nap szerinti esedékességét a fizetési ütemezés fogja tartalmazni, a felek szerződésének részét képező ÁSZF 8. pontja is rendelkezik erről. E szerint az első törlesztőrészlet esedékessége a

gépjármű várható átadás-átvételétől számított 20. nap, a további részletek pedig ehhez igazodóan havonta esedékesek. Az egyedi szerződésben szerepel a gépjármű várható átadási időpontja, 2008. augusztus 1.

Az ÁSZF kikötése szerint, ha a várható időponttól a tényleges átadás-átvételi időpont eltér, akkor ez utóbbtól számított 20. napra módosítható az első havi részlet esedékessége, erről azonban az alperes az adóst újabb fizetési ütemezéssel értesíti.

A futamidő is meghatározott, hiszen a szerződés csak az induló - és nem a teljes - futamidőt számszerűsíti 96 hónapban. Az egyedi szerződés is rögzíti, hogy az induló futamidő a kamat- és az árfolyamváltozástól függően módosulhat, mégpedig akként, hogy a részletek száma változik. Az ÁSZF 7. pontja pedig bemutatja e változás alapjául szolgáló számítási módot.

A fix törlesztőrésztű konstrukció jellegéből adódóan a szerződéskötés időpontjában a tényleges futamidő nem is volt számszerűsíthető, hiszen e szerződéstípusnál a kamat és az árfolyamváltozás függvényében is módosulhatott (nöhetett, de csökkenhetett is). A felperesnek a kölcsönkérelem előterjesztésekor (1/F/6), és az egyedi szerződésben is kinyilvánított akarata a fix törlesztőrésztű kölcsön igénybevételére irányult. A felek egyező akaratnyilatkozata tehát kiterjedt arra is, hogy a szerződésben - a fix konstrukció miatt - csak az induló részletek számát határozzák meg, a tényleges futamidő pedig az egyedi szerződésben és az ahhoz kapcsolódó ÁSZF-ben lefektetett szabályok alapján számítandó.

A kölcsönszerződés nem ütközött a Hpt. 213. § (1) bekezdésének f) pontjába sem. Az ÁSZF 10. pontja szerint a finanszírozót a kölcsönszerződésből eredő követelése erejéig vételi (opciós) jog illeti meg a kölcsönszerződés egyedi részében meghatározott gépjárművön. Az elidegenítési és terhelési tilalom pedig az opciós szerződésben került rögzítésre. Az ÁSZF 4. pontja, a törzskönyv birtoklásának részletszabályai szerint a törzskönyvet a bank csak akkor bocsátja az adós rendelkezésére, ha a szerződésből eredő valamennyi fizetési kötelezettség maradéktalanul kiegyenlítésre kerül.

Minthogy a felek kölcsönszerződése nem érvénytelen, a felperes alaptalanul hivatkozott az annak biztosítékaul szolgáló járulékos jogügyletek érvénytelenségére is.

Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint rendelkezett.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet kereseti kérelmének megfelelő megváltoztatását, másodlagosan a hatályon kívül helyezését kérte.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéletábra a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, miután megítélése szerint az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges volt és a Pp. 256/A. § (3) bekezdés alapján a felek nem kérték a tárgyalást tartását.

Az ítéletábra a felperes másodlagos, az érdemi felülvizsgálatot kizáró fellebbezési kérelmét lényeges eljárási szabálysértés, a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű vagy teljes megismétlésének, illetve kiegészítésének szükségessége hiányában alaptalannak találta, a Pp. 252. § (1)-(3) bekezdése szerinti döntés meghozatalának nem volt törvényes indoka.

Az ítéletábra a Pp. 253. § (1) bekezdés alapján az ügy érdemében határozott. A felperes fellebbezésével kapcsolatban előjáróban rögzíti azt, hogy az elsőfokú bíróság felhívása ellenére a

fellebbezése részletes indokainak az elmaradása miatt az elsőfokú ítéletet az elsőfokú eljárásban általa előadottak figyelembevételével bírálhatta felül. Az elsőfokú bíróság által a releváns keretben feltárt és helyesen megállapított tényállást ítélkezése alapjául elfogadta. A szerződéskötéskor hatályos jogi szabályozás alapján, a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésben foglalt elveknek megfelelően történt értékelésével és mérlegelésével hozott érdemi döntésével egyetértett. A kereset elutasítása kapcsán igen részletesen kifejtett, helytálló és meggyőző jogi indokait teljes körben osztotta. Az indokolás nélkül előterjesztett, semmilyen nívumot, jogszabály-értelmezéssel kapcsolatos eltérő álláspontot nem tartalmazó fellebbezés kapcsán az elsőfokú ítélet általa is osztott helyes indokainak a szükségtelen megismétlését mellőzte.

Annak megítéléséhez pedig, hogy a perbeli esetben az árfolyamkockázat felperes általi viselése világos, érthető szerződéses tartalom volt, az ítéletábra is lényeges körülménynek tartotta azt, hogy a felperes 2012. július 11-én keltezett, az alpereshez címzett írásbeli nyilatkozattal a szerződés, a havi fix törlesztőrészlet módosítását maga kezdeményezte úgy, hogy augusztus 1-jétől az árfolyam különbözetet havonta szeretné megfizetni.

Az ítéletábra arra hivatalból sem látott lehetőséget, hogy egyéb érvénytelenségi ok, jogszabályba ütközés miatt adjon helyt az önállóan is elbíráható, a gépjármű törzskönyvének és a bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalomra a törlési engedély kiadása iránt kereseti kérelemnek.

A vételi jog alapítására kötött szerződés 4. és 9. pontja szerint az alperest a forgalmi engedély kiállításától öt évig illető vételi jog biztosítására kötétk ki az elidegenítési és terhelési tilalmat, a jog megszűnése esetére az alperes kötelezettséget vállalt a gépjármű törzskönyvének, a forgalmi engedélybe és a törzskönyvbe bejegyzett rendelkezési korlátozás törléséhez szükséges nyilatkozata kiadására. Az adásvételi szerződés hatálybalépésének időpontja, ha a vételi jog már megszűnt, a szerződés azonnali hatályú felmondása (6. pont). Az adásvételi szerződés megszűnik, és a bank kiadja a törzskönyvet, ha az alapján a gépjármű tulajdonjogát nem szerzi meg és az adós a tartozását kiegyenlíti (11. pont).

A szerződést az alperes ugyan a vételi joga megszűnését követően, 2015. június 15-én mondta fel azonnali hatállyal, azonban az adásvételi szerződés alapján a gépjármű tulajdonjogának a megszerzésére hivatkozással a felperest a gépjármű birtokbaadására is felszólította. A hatályba lépett adásvételi szerződés alapján a tulajdonjogot megszerző alperes a kölcsönrel finanszírozott gépjármű törzskönyvét jogszerűen tartja birtokba.

Az ítéletábra a fent kifejtettekkel tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a saját helyes indokai alapján, a Pp. 253. § (2) és 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes viseli a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban felmerült perköltséget is.

A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján köteles megtéríteni az államnak a fellebbezési illetéket és az alperesnek a jogi képviselével felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése szerint megállapított, és a (6) bekezdés alapján - a fellebbezés tárgyaláson kívül történt elbírálására és a fellebbezési ellenkérelem által indokolt képviseleti tevékenységre figyelemmel - mérsékelt jogtanácsosi munkadíjat, mint fellebbezési költséget.

D e b r e c e n, 2016. december 2.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottilia s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -